

Ηχητικοί περίπατοι στην Αθήνα - περιγραφές

ΟΜΑΔΑ ΦΩΝΕΣ

City Link

Νίνα Παπατά & Νίκος Μπουμπάρης – γύρω από το κτήριο του Άττικα (οδός Πανεπιστημίου, Αμερικής, Σταδίου, Βουκουρεστίου).

Έξι Αθηναίοι και Αθηναίες περιδιαβαίνουν γύρω από το ιστορικό κτήριο, σχολιάζουν τις τωρινές του χρήσεις και ανακαλούν παιδικές αναμνήσεις. Οι εικόνες ενός κοσμοπολίτικου lifestyle διαποτίζουν συχνά τις αφηγησεις. Οι εικόνες αυτές εξιδανικεύονται όταν συνδέονται με το παρελθόν, αλλά αποτελούν αντικείμενο κριτικής καθώς συνυπάρχουν με την παρούσα οικονομική κρίση.

Απευθύνοντας το Χρέος

Ελπίδα Ρίκου & Γιώργος Σαμαντάς – οδοί Ερμού και Αιόλου.

Οι δρόμοι της αγοράς είναι πεδία οικονομικής συναλλαγής αλλά και κοινωνικών απευθύνσεων στο δημόσιο χώρο, μεταξύ πωλητών, αγοραστών, πλανόδιων, ζητιάνων και μουσικών του δρόμου. Ο ηχητικός περίπατος συνομιλεί με το καλλιτεχνικό έργο της Ελπίδας Ρίκου «ΕΣΥ» -όπου αυτού του τύπου οι απευθύνσεις γίνονται αντιληπτές και διερευνώνται ως σωματικές και φωνητικές επιτελέσεις- με τη βοήθεια της ηθοποιού Δέσποινας Σαραφείδου. Σε ένα άλλο επίπεδο, ένα ζευγάρι αναφέρεται σε αυτές τις επιτελέσεις ενώ σχολιάζει άμεσα τους μετασηματισμούς στον αστικό χώρο, μέσα από τον οικείο και περικλειστο ιδιωτικό χώρο μια συνομιλίας μέσω κινητού τηλεφώνου.

Θέατρο συγκρούσεων

Γιώργος Σαμαντάς - οδός Πανεπιστημίου, Πλ. Συντάγματος.

Εν μέσω των ριζικών αλλαγών που μεταμορφώνουν την Αθήνα σε βάθος χρόνου, η εμπειρία της πόλης σηματοδοτείται από πορείες και διαμαρτυρίες, οι οποίες συνιστούν επίσης μετασηματισμούς του αστικού τοπίου, αν και χρονικά πεπερασμένους. Ο ηχητικός περίπατος πραγματεύεται τις συναισθηματικές και αισθητηριακές διαστάσεις, τις διαφορετικές χρονικότητες, τις πολυφωνίες και τις διαφωνίες που διέπουν τις εφήμερες αυτές ζώνες της πόλης.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Νησί

Ζωή Αρβανίτη & Μάριος Βούρος – περιοχή Ψυρρή

Το κεντρικό θέμα είναι η σχέση μεταξύ πόλης και μετανάστευσης. Η προσέγγιση αφορά σε τρία θέματα, τις «αποσκευές» (πολιτισμικές και μη), τη μετακίνηση και τέλος, τους κοινούς τόπους αλληλεπίδρασης στην πόλη. Θεωρώντας τον χώρο ως ένα μικρό νησί, ως έναν τόπο επικοινωνίας ανάμεσα σε όλες τις ομάδες (κοινότητες μεταναστών και ντόπιων) οι ηχητικοί αυτοί περίπατοι αποτελούνται από λέξεις που έχουμε οικειοποιηθεί και φωτογραφίες που έχουμε εγγράψει, στην προσπάθειά μας να περιγράψουμε τη γεωγραφία του χώρου.

Γύρω από την Αγορά

Σοφία Γρηγοριάδου – Πλατεία Ομονοίας, Αθηνάς, Πλατεία Μοναστηρακίου.

Άνθρωποι, αισθήσεις, ιστορίες βρίσκονται στην καρδιά της κεντρικής αγοράς. Φωνές –σε διάφορες γλώσσες– ανθρώπων που κινούνται στην περιοχή καθημερινά αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο του τοπικού ηχοτοπίου. Εκτός από τις συνήθειες φωνητικές πρακτικές, οι άνθρωποι μοιράστηκαν μνήμες, περιγραφές, πρακτικές της καθημερινής ζωής και επιτελέσεις σχετικές με την περιοχή. Ο περίπατος βασίστηκε στην εφήμερη μουσική του χώρου –ένα πλέγμα φυσικών και διαμεσολαβημένων ήχων, μουσικής του δρόμου, μηχανημάτων, πουλιών, καιρικών φαινομένων. Υπάρχουν στιγμές για περιπλάνηση και άλλες που εγείρουν ερωτήματα σχετικά με την περιοχή, τη μετανάστευση και τις ισχύουσες πολιτικές.

Λογόρροια

Μαρία Μεθυμάκη & Μαρίζα Παρασύρρη – γύρω από την οδό Βουλής.

Ο ηχητικός περίπατος είναι ένα λογοτεχνικό παιχνίδι με τις εικόνες, την ποίηση και το χώρο της οδού Βουλής, κι αναβλύζει ως ένας δημόσιος χώρος που συναντιέται με τον ιδιωτικό χώρο ενός ποιητή. Οι λέξεις επενεργούν με την αστική πραγματικότητα. Φανερά παρόμοιες διαδρομές και παρόμοιες ιστορίες σε επαναληπτικό μοτίβο αποκαλύπτουν σχεδόν αδιόρατες διαφοροποιήσεις, και υπογραμμίζουν πως ακόμα και οι ελάχιστες αλλαγές μπορούν να κάνουν τη μεγάλη διαφορά.

Becoming bird – becoming other

Ντάνα Παπαχρήστου – Σύνταγμα, Πλατεία Καρύτση, Εμπορικό Τρίγωνο.

Ένα αποτύπωμα του ακουστικού περιβάλλοντος της περιοχής του εμπορικού τριγώνου μέσα από συνδυασμένες χρονικές περιόδους και συγκυρίες (μέρα, νύχτα, καρναβάλι). Ο ντελεξιανός όρος *becoming* επιλέχθηκε για να τονιστεί η ιδέα ότι οι Αθηναίοι, όπως τα ελεύθερα πουλιά της πόλης τους, χρησιμοποιούν τη μουσική και τον ήχο για να έρθουν σε επαφή με τον κόσμο, να «εδαφικοποιηθούν», να ζευγαρώσουν και να έρθουν σε διαπραγμάτευση με τον φόβο μιας εν εξελίξει οικονομικής κρίσης, καθ’όλες τις δραστηριότητές τους – όπως είναι η εμπορική ζωή, η βιομηχανία της διασκέδασης και της νυχτερινής ζωής, η σεξουαλική συμπεριφορά της ανέμελης νύχτας και η αποπροσωποποιημένη έκσταση του καρναβαλιού.

Κόλληση / Regeneration

Στέφανος Σουβατζόγλου & Ροκα – περιοχή Ψυρρή.

Ένα ηχοτοπίο καταστροφής μετασηματίζεται σταδιακά σε ήχους αναγέννησης που προσκαλούν τον ακροατή στην περιοχή του Ψυρρή. Ο διατρητικός ήχος της συγκόλλησης μεταλλάσσεται σε ανανέωση, ενώ τα τραγούδια των πουλιών υπογραμμίζουν την ηρεμία και τη γαλήνη της φύσης. Ο άνεμος σμιλεύει έναν νέο χώρο και χρόνο. Ένας περίπατος - ηχητικό ποίημα καθοδηγεί τον ακροατή κατά την περιπλάνησή του και επαυξάνει τη μαγεία της περιοχής. Η αισιόδοξη προοπτική του περιπάτου είναι η εν σπέρματι αναγέννηση και ανανέωση που ενυπάρχει στον χώρο σε κρίση.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

BIT – Η πρόκληση του Ψυρρή

Ισαβέλλα Καρούτη & Αντωνία Λάππα – περιοχή Ψυρρή.

Ο περιπατητής-ακροατής μπορεί να επιλέξει ανάμεσα σε δυο πιθανές διαδρομές. Ανάλογα με την επιλογή του διαδραματίζει διαφορετικό ρόλο, αυτόν του αστυνομικού ή του παρανόμου, στην υπόθεση ενός video-game. Το σκηνικό ταιριάζει με τη σημερινή Αθήνα, αλλά τοποθετείται στο παρελθόν: στην περιοχή του Ψυρρή του 19ου αιώνα εμφανίστηκαν τα λεγόμενα “κουτσαβάκια”, οπλισμένα άτομα του υποκόσμου, περιβόητα για τους εκβιασμούς τους και την πρόκληση κοινωνικής αναταραχής. Ο περιπατητής-ακροατής εμπλέκεται, είτε ως παράνομος είτε ως αστυνόμος, σε ένα κυνηγητό μέσα στα στενά του Ψυρρή, λαμβάνοντας διαρκώς οδηγίες και με υπόκρουση ενός soundtrack οκτάμπιτης ηλεκτρονικής μουσικής, που τον οδηγούν στον προορισμό του.

Θέατρο

Ροδούλα Μονάκη & Μελίνα Μπονά – Πλατεία Θεάτρου

Τρεις «χρονικές στιγμές» δείχνουν τις αλλαγές που μορφοποιούν την ιστορία της πλατείας και της πόλης των Αθηνών. Ήχοι από το παρόν της περιοχής, που βρίσκεται καταβλημένο, παρηκμασμένο και ως επί το πλείστον άδειο, ανακατευθύνονται προς τρία ατμοσφαιρικά ηχοτοπία τα οποία περιέχουν τρία επίπεδα: ένα μελλοντικό όραμα μετατροπής της περιοχής σε μικρό, αστικό κήπο, ένα δεύτερο από την εποχή που ανθούσε η Σχολή Βιομηχανικού και Τεχνολογικού Σχεδίου και ένα τρίτο από την εποχή του πρώτου θεάτρου της Αθήνας.